

Arrest

nr. 176 112 van 11 oktober 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Equatoriaal-Guineese nationaliteit te zijn, op 28 juni 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 mei 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 augustus 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 september 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat C. HAUWEN en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een staatsburger van Equatoriaal Guinee te zijn, afkomstig van Malabo. U verklaart de dochter te zijn van Cipriano (N.) (CG X), die in België als vluchteling werd erkend omdat hij in Equatoriaal Guinee werd vervolgd nadat hij zich tegen het regime keerde. In 2011 vertrok u samen met uw vader uit Equatoriaal Guinee. Jullie gingen naar Kameroen waar jullie een vluchtelingenpaspoort verkregen en waar jullie gezegd werd dat jullie zouden kunnen reizen naar een ander land. Na 9 maanden waren u en uw broer het echter beu om te wachten en u besloot terug te keren naar Equatoriaal Guinee.

U verklaarde dat u in Equatoriaal Guinee steeds moest verstoppen dat u een vader heeft omdat, als men er zou achter komen wie uw vader is, u problemen zou hebben. U kon zo tegen uw vriendje niet zeggen wie uw vader was omdat hij dan bang zou zijn dat hij daardoor problemen zou krijgen. U had geen toekomst omdat u niet zou kunnen studeren of gaan werken omwille van uw vader.

Op 19 februari 2014 werd u gearresteerd toen u op weg was van school naar huis. Een oudere man sprak u aan en stelde u vragen over familie en vrienden van uw vader en hij zei dat u informatie gaf aan uw vader. Uw vader zit ondertussen terug in de gevangenis in Equatoriaal Guinee nadat hij in Nigeria door het regime van Equatoriaal Guinee werd ontvoerd.

Omdat u niet kon en wou antwoorden op de vragen van de oudere man, riep hij er vier militairen bij waarop u naar de Guantanamo-gevangenis werd gebracht. Daar werd u de volgende dag vrijgelaten nadat uw moeder was komen zeggen dat u nergens van wist.

Later was u aanwezig op de universiteit op het moment dat militairen er binnenvielen als reactie op studenten die tegen een regeling voor studiebeurzen waren. Toen u zag wat er ging gebeuren bent u vertrokken.

Vervolgens had u nog problemen met uw moeder, stiefvader en andere familieleden die u psychologisch mishandelden omdat ze u de schuld gaven voor een mogelijk verlies van hun job door uw situatie met uw vader.

In oktober 2015 verliet u Equatoriaal Guinee. U kwam aan in België en vroeg er op 5 oktober 2015 asiel aan.

B. Motivering

Er moet worden vastgesteld dat u onvoldoende gegevens of elementen hebt aangehaald waaruit blijkt dat u uw land heeft verlaten uit een vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, of dat u zich kan beroepen op bedoelde vrees in geval van een eventuele terugkeer naar uw land.

Vooreerst kan worden opgemerkt dat u aanhaalde geen toekomst te hebben in Equatoriaal Guinee omwille van uw band met uw vader. U verklaarde niet te kunnen studeren en geen werk te zullen vinden. Er dient echter te worden opgemerkt dat u er nochtans wel in slaagde uw middelbare school te beëindigen, en u zelfs in te schrijven aan de universiteit (zie gehoor CGVS, p. 13, 11). Dat u uw studies aan de universiteit niet verder zette, wijt u aan uw angst om opnieuw te worden opgepakt (zie gehoor CGVS, p. 11). U besloot zelf uw studies te beëindigen, hoewel nergens in uw relaas sprake is van een bedreiging ten aanzien van u persoonlijk. Ook wat betreft uw vrees geen werk te zullen vinden, kan worden vastgesteld dat u reeds werkte als apothekassistente voor de firma Pharmatural, die u heeft aangeworven op basis van uw punten (zie gehoor CGVS, p. 13). U verklaarde ook dat uw moeder voor een staatsbedrijf werkte waar ze is binnengeraakt omdat ze een goede studente was. U haalde verder aan dat, omwille van uw problemen, vrienden bang zijn om bij u te zijn en dat u dus geen vriendje kon hebben omdat die bang was dat hij in de gevangenis zou belanden (zie gehoor CGVS, p. 14). U dan ook concreet gevraagd eens over dat vriendje te vertellen, bleek dat uw beweringen louter hypothetisch waren. Uw verklaringen dat u in Equatoriaal Guinee geen toekomst zou hebben omwille van uw link met uw vader, lijkt bijgevolg sterk overdreven, in een land waar het sowieso niet evident is om naar het (hoger) onderwijs te gaan en waar een job als apothekassistente voor velen onbereikbaar is.

Bovendien verklaarde u gedurende twee dagen opgesloten te zijn in 2014 (zie gehoor CGVS, p. 15). U verklaart dat u gevraagd werd naar namen van vrienden en familieleden van uw vader en dat er gezegd werd dat u boodschappen naar uw vader stuurde. U verklaart in die twee dagen twee infecties te hebben opgelopen omwille van de onmenselijke omstandigheden in de cel. Er dient echter te worden vastgesteld dat u, hoewel u verklaarde nog steeds last te hebben van deze infecties, tot op de dag van het gehoor, d.i. 6 maanden na uw aankomst in België, nog niet de moeite nam om met deze infecties een dokter op te zoeken (zie gehoor CGVS, p.15), wat vragen doet rijzen bij de ernst ervan, zeker gezien u wel al de moeite nam om een afspraak te maken met een zorgverstreker aangaande uw voedselpatroon omdat u te mager zou zijn. Tijdens uw gehoor op de DVZ verklaarde u trouwens gezond te zijn en geen medicatie te nemen (zie verklaring DVZ, nr. 32). U verklaarde niet gefolterd te zijn en na een nacht te zijn vrijgelaten omdat uw moeder het vroeg (zie gehoor CGVS, p. 16). U bleef na uw vrijlating nog anderhalf jaar in Equatoriaal Guinee en haalt in die periode geen problemen met de autoriteiten meer aan (zie gehoor CGVS, p. 16). U maakt bijgevolg niet aannemelijk dat uw problemen met de Equatoriaal Guineese autoriteiten zwaarwichtig of actueel zijn.

Er dient trouwens te worden opgemerkt dat uw interesse in de zaak van uw vader wel erg beperkt is. Zo verklaarde u voor de DVZ niet te weten wat uw vader in Equatoriaal Guinee had misdaan en waarom men u zou haten door uw familienaam (zie vragenlijst CGVS, ingevuld door de DVZ dd. 17/12/2015, p.3).

Voor het CGVS verklaarde u nochtans dat u in Equatoriaal Guinee wel naar de zitting van de rechtbank bent geweest wanneer die de zaak van uw vader behandelde (zie gehoor CGVS, p. 9). U kon zich echter niet herinneren hoeveel rechters de zitting voorzaten, weet niet wie uw vaders advocaat was en of hij die zelf had kunnen kiezen en wanneer u gevraagd werd iets over deze zitting te vertellen komt u niet verder dan enkele algemeenheden en is uw beschrijving allesbehalve doorleefd. Merkwaardig is wel dat u de beschuldigingen aan het adres van uw vader aanhaalt, terwijl u voor de DVZ nochtans verklaarde deze niet te kennen. Vervolgens verklaarde u voor het CGVS initieel dat uw vader tot 5 jaar detentie werd veroordeeld (zie gehoor CGVS, p. 8). U geconfronteerd met de informatie waaruit blijkt dat uw vader veroordeeld werd tot een gevangenisstraf van 27 jaar, verklaart u plots dat u bedoelde/zei dat het 25 jaar was en geen 5. Dat verklaart dan echter nog steeds niet waarom u niet 27 jaar aangaf als straf. Het is niet aannemelijk dat u niet zou weten wat de precieze strafmaat is die uw vader kreeg. Uw betrokkenheid bij de situatie van uw vader kan bijgevolg ernstig worden betwijfeld.

Bovendien legt u meerdere verklaringen af die ernstig doen twifelen aan uw voorgehouden identiteit. Zo verklaarde u voor de DVZ dat u geboren bent op **4 juni 1993** (zie verklaring DVZ, nr. 4). Voor het CGVS verklaarde u, gevraagd naar uw geboortedatum, eerst dat u op **6 juni 1993** bent geboren en voegde u eraan toe dat dat de datum was die uw vader steeds opgeeft voor uw documenten (zie gehoor CGVS, p. 2). Er dient echter te worden vastgesteld dat u geen enkel document met deze geboortedatum voorlegt. Het familieboekje van uw vader stelt wel dat u op 4 juni 1993 geboren bent, zoals u eerder op de DVZ verklaarde. Echter, het document van het UNHCR betreffende uw asielaanvraag in 2011 in Kameroen, waar u nochtans met uw vader zou aanwezig geweest zijn, stelt dat uw geboortedatum **18 juni 1993** is. U verklaarde voor het CGVS bijkomend dat op uw schooldocumenten vermeld staat dat u in 1994 bent geboren (zie gehoor CGVS, p. 2). U voegde toe dat uw geboortjaar om veiligheidsredenen werd gewijzigd. Toen echter gepeild werd naar het nut van schooldocumenten op een andere identiteit, verklaarde u dat het eigenlijk enkel de naam van uw vader was die gewijzigd was en dat uw werkelijke geboortedatum toch **5 november 1994** was (zie gehoor CGVS, p. 3). Uw verklaring dat uw geboortedatum werd gewijzigd om veiligheidsredenen houdt dus geen stand.

Ook betreffende uw geboorteplaats zijn uw verklaringen en documenten uiteenlopend. Zo verklaarde u voor de DVZ dat u geboren bent in **Esongsi Ncodjein** (Mongomo) (zie verklaring DVZ, nr. 5). Voor het CGVS verklaarde u echter dat dit het dorp van uw vader is, maar dat u zelf geboren bent in **Malabo** (zie gehoor CGVS, p. 3). Een door u voorgelegd 'Certificado Academico' van Farmatural vermeldt dan weer **Bata** als uw geboorteplaats. Ook het familieboekje van uw vader vermeldt **Esongsi Ncodjen** als uw geboorteplaats. Dat uw vader de geboortedata van al zijn kinderen niet meer kent, zoals u stelde, valt nog aan te nemen, maar dat hij niet meer zou weten waar zijn kinderen geboren zijn, lijkt sterk. Uiterst merkwaardig is ook dat hij blijkbaar niet meer weet wie de moeder van zijn kind is. In het familieboekje, dat hij volgens uw verklaringen blijkbaar zelf heeft ingevuld (zie gehoor CGVS, p.3), vermeldt hij immers **Honorina** als uw moeder, net als bij al zijn kinderen. Voor DVZ verklaarde u echter dat uw moeder **(M.M.) Alicia** heet (zie verklaring DVZ, nr. 13) en voor het CGVS verklaarde u bovendien geen 'volle' broers of zussen te hebben (zie gehoor CGVS, p.10). U aan het begin van het gehoor voor het CGVS gevraagd wat uw volledige naam is, vermeldde u (A.N.) Yasmina en bevestigde u nogmaals dat dit uw volledige naam was (zie gehoor CGVS, p. 2). De door u voorgelegde identiteitskaart vermeldt echter ook nog de naam (M.). U hiermee geconfronteerd, verklaarde u er waarschijnlijk niet aan gedacht te hebben en dat (M.) de naam van uw moeder is (zie gehoor CGVS, p. 11). Het is merkwaardig dat iemand die uitdrukkelijk gevraagd wordt haar volledige naam te geven, een stuk vergeet.

Bij het overlopen van uw diploma's en getuigschriften werd door de PO gevraagd of u Latijn en Grieks hebt gestudeerd, waarbij u dit volmondig bevestigde (zie gehoor CGVS, p. 10). Een verdere lezing van het document deed de PO echter vaststellen dat bij het vak Grieks geen punten werden vermeld waardoor u werd opgemerkt dat u toch geen Grieks studeerde waarbij u echter aangaf dit toch wel gedaan te hebben. Pas wanneer u geconfronteerd werd met uw puntenblad en u zelf ook zag dat er bij het vak 'Griego' geen punten stonden, gaf u toe alleen Latijn gedaan te hebben (zie gehoor CGVS, p. 10). U lijkt niet bekend te zijn met de studies die vermeld werden op uw schooldocumenten. Verder verklaarde u voor de DVZ katholiek te zijn en verklaarde u hetzelfde over uw vriendje (zie verklaring DVZ, nrs. 9, 15b). Voor het CGVS verklaarde u echter getuige van Jehova te zijn en uw vriendje via die kerk te hebben leren kennen (zie gehoor CGVS, p. 7, 8).

Verder verklaarde u ook voor het CGVS dat uw vriendje al ongeveer vijf jaar in China verbleef terwijl u voor de DVZ had verklaard dat u dacht dat hij ongeveer twee jaar in China was (zie verklaring DVZ, nr. 15b).

Uw verklaringen betreffende uw woonplaats in Equatoriaal Guinea zijn evenmin consistent te noemen. Voor de DVZ en voor het CGVS verklaarde u initieel in Santa Maria dos (of II) gewoond te hebben (zie gehoor CGVS, p. 5, verklaring DVZ, nr. 10). Op de door u voorgelegde identiteitskaart staat echter de wijk Santa Maria III vermeld als woonplaats. U hiermee geconfronteerd bevestigde u dat u in Santa Maria III woonde.

U dan geconfronteerd met uw eerdere verklaring, namelijk dat u Il (dos) zei, viel u uit de lucht en weet u het aan een misverstand. Het is echter opmerkelijk dat zich zowel op de DVZ als op het CGVS hetzelfde misverstand voordeed. U lijkt dus ook niet echt bekend met de gegevens op uw identiteitskaart. Zoals reeds werd aangehaald vermeldde u reeds niet de volledige naam die op uw identiteitskaart voorkomt, gaf u initieel op de DVZ een andere geboortedatum dan diegene die op uw identiteitskaart voorkomt, werden er al vragen gesteld bij uw geboorteplaats, kloppen ook uw verklaringen over uw woonplaats niet. Bovendien vermeldt uw identiteitskaart ene Lucas (E.N.) als uw vader. U verklaarde dat dit de naam van uw grootvader langs moeders kant was en dat uw moeder deze naam liet vermelden om veiligheidsredenen (zie gehoor CGVS, p. 12). Men zou dan toch verwachten dat men in het vermelden van een andere vader toch consequent is. Op het door u voorgelegde Certifico (s.d., van het Colegio Claret, Malabo) staat echter als uw vader vermeld : (M.) Lucas (N.).

Al deze elementen laten toe ernstig te twijfelen aan uw identiteit zoals u die voorstelt in uw asielprocedure en bijgevolg opnieuw aan uw band met Cipriano (N.).

U haalt verder nog aan 'psychologisch mishandeld' geweest te zijn door uw moeder, stiefvader en burens (zie gehoor CGVS, p. 16). Gevraagd dat eens uit te leggen blijkt u door uw neven en nichten 'verkeerd bekeken' te zijn en dat u voor hen meer een hinderpaal was dan wat anders. Gezien bovenstaande motivering aangaande de ongeloofwaardigheid van uw band met Cipriano, aangaande uw desinteresse voor zijn situatie, kan ook geen geloof gehecht worden aan deze beweringen, die bovendien absoluut niet doorleefd overkomen aangezien u er niet in slaagt deze concreet toe te lichten.

Wat betreft het incident op de universiteit dat u aanhaalde (zie gehoor CGVS, p. 15) dient te worden opgemerkt dat u daarbij niet persoonlijk geïnterviewd werd. u was louter aanwezig op dat moment en ondervond hier later geen gevolgen van.

Wat betreft uw erkenning als vluchteling in Kameroen kan worden opgemerkt dat uit informatie blijkt dat uw status opgehouden heeft te bestaan aangezien u vrijwillig terugkeerde naar het land dat u ontvlucht was (zie brief UNHCR dd. 9/9/2011).

Gelet op het voorgaande kan in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, worden vastgesteld.

De documenten die u voorlegde wijzigen bovenstaande conclusie niet. Zo werden in bovenstaande motivering reeds meerdere vragen gesteld bij de overeenstemming tussen uw verklaringen en de informatie in deze documenten, waardoor kan getwijfeld worden of deze documenten u wel toebehoren. Bovendien staven geen enkele van deze documenten (diverse schoolattesten, familieboekje, identiteitskaart) uw verklaringen aangaande uw beweerdde problemen in Equatoriaal Guinea niet. U legt ook nog een handgeschreven briefje voor (dd. 5/12/2015) waarvan u verklaart dat het werd geschreven door uw vader Cipriano. Er kan echter op geen enkele manier nagegaan worden of het werkelijk door deze persoon werd geschreven. Dergelijk document kan dan ook bezwaarlijk de bovenstaande vaststellingen weerleggen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoekster beroept zich in wat zich aandient als een enig middel op een manifeste appreciatiefout en op de schending van artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, artikelen 48/3, 48/4 en 48/7 van de voormelde wet van 15 december 1980 (vreemdelingenwet), artikel 3 EVRM, de zorgvuldigheidsplicht, "het beginsel van behoorlijk bestuur" en artikel 27 PR CGVS.

Verzoekster stelt dat het CGVS steeds de meest nadelige interpretatie voor haar weerhoudt en geen rekening houdt met alle elementen van de zaak.

Omtrent haar toekomst in Equatoriaal Guinea, voert verzoekster aan:

"Verzoekster haalt aan geen toekomst te hebben in Equatoriaal Guinee omwille van haar band met haar vader.

Verwerende partij verwijt verzoekster dat ze er echter in slaagde haar middelbare school te beëindigen en ze zelfs in te schrijven aan de universiteit. Er dient opgemerkt te worden dat verzoekster haar studies aan de universiteit niet verder zette omdat ze zich niet meer veilig voelde.

In tegendeel tot wat beweert het CGVS besloot ze niet zelf haar studies te beëindigen. Ze werd opgepakt in februari 2014 wanneer ze uit de les kwam en ging naar huis. Na haar vrijlating, probeerde ze om terug naar universiteit te gaan maar dat was veel te gevaarlijk. Politieke problemen waren aan de universiteit aan de gang opstoten (zie verklaring DVZ, p.3; gehoor CGVS, pp.11 en 15; zie ook <https://www.amnesty.be/je-veux-m-informer/rapportsannuels/rapport-annuel-2016/afrique/article/guinee-equatoriale>). Ze was bang om opnieuw opgepakt te worden. Verzoekster was een briljante student en behaalde goede punten. Er blijkt uit haar verklaringen dat ze van studeren hield. Ze zou nooit haar studies gestopt hebben indien ze geen problemen heeft ondervonden.

Het CGVS verwijt ook verzoekster dat ze als apotheekassistente voor een firma werkte. Verzoekster wil graag benadrukken dat het een privé firma was. Ze werd aangeworven op basis van haar goede punten. Haar moeder had haar schooldocumenten veranderd. Haar werkgever wiste niet wie ze was. Ze vertelde aan niemand dat ze de dochter van Cipriano was. Dat betekent echter niet dat verzoekster geen problemen zal hebben als men haar echte identiteit weer ontdekt.

Verzoekster loopt een reëel risico bij terugkeer naar haar land van herkomst gezien haar vader nog als een verrader beschouwd is. Uit verschillende persartikelen blijkt duidelijk dat Cipriano Nguema Mba Mitoho nog als een tegenstander van het regime in Equatoriaal-Guinea beschouwd is 1. Hij werd in 2012 in België als vluchteling erkend. Daarna ging hij naar Nigeria waarin hij ontvoerd werd. Hij zit nu in de gevangenis in Equatoriaal-Guinea sinds 2014. Tijdens zijn gehoor bij het CGVS in 2012, had hij toen verklaard dat zijn kinderen geen problemen hadden maar dat de president had verklaard dat alle personen die hem kenden problemen zullen hebben. Enkele van de broers en zussen van Cipriano Nguema werden opgepakt of vermoord door het dictatoriale regime. De andere zijn gevlucht om niet opgepakt te worden (zie stuk 3 - gehoor CGVS Cipriano Nguema, CG/0617162/B, pp.13-14). Bijgevolg, zou verzoekster zeker opnieuw vervolgd worden als men haar echte identiteit weer ontdekt.”

Met betrekking tot haar vasthouding, doet verzoekster gelden:

“In de bestreden beslissing, betwist het CGVS niet dat verzoekster werd vastgehouden gedurende een nacht en een dag.

Verzoekster volhardt dat ze infecties had opgelopen omwille van de onmenselijke omstandigheden in haar cel. Verwerende partij verwijt verzoekster dat ze niet de moeite heeft genomen om een dokter in België op te zoeken. Er dient vastgesteld te worden dat deze infecties werden opgelopen zes maanden voor het gehoor door een gebrek aan hygiëne in de cel. Zelfs als verzoekster nog een beetje pijn heeft, heeft ze nooit verklaard dat deze infecties erg waren. Verwerende partij kan dus niet verwijten dat ze daarvoor geen afspraak met de dokter heeft meegemaakt. Dit wil ook niet zeggen dat de omstandigheden in de cel menselijke waren. Zoals vermeld voor het CGVS, werd verzoekster onwettige gesloten met mannen in een cel. Ze werd met foltering bedreigd. Er was ook een aanzienlijk gebrek aan hygiëne (ttz. uitwerpselen en urine op de grond en op de matras waar verzoekster moest slapen) (zie verklaring DVZ, p.2 ; gehoor CGVS, pp. 14-16).

Het CGVS verwijt ook dat verzoekster na haar vrijlating nog anderhalf jaar in Equatoriaal Guinee bleef en dat ze in die periode geen problemen met autoriteiten aanhaalt. Hierover wil verzoekster graag onderlijnen dat ze niet opnieuw opgepakt werd omdat ze zich verstopte en haar identiteit verzwegen. Ze ging niet meer naar universiteit of naar werk. Ze kon geen normaal leven hebben. Bovendien, had ze last van psychologische problemen omwille van haar familie tijdens die periode. Haar familie was bang en schoof de schuld op haar dat haar moeder haar job kon verliezen. Haar stiefvader zei dat het door haar schuld was dat hij haar job was verloren (zie gehoor CGVS, p.16).

Het feit dat ze al gearresteerd en vastgehouden in dergelijke omstandigheden werd omwille van haar banden met haar vader betekent dat ze al vervolgd werd in de zin van het artikel 48/7. Het is dan aan tegenpartij om deze te betwisten, wat dus leidt tot een omkering van de bewijslast. Conform artikel 48/7 Vreemdelingenwet wordt een eerdere vervolging beschouwd als een ernstige aanwijzing van de gegronde vrees van de aanvrager om vervolgd te worden, behalve als er goede redenen zouden zijn om aan te nemen dat die vervolging zich niet opnieuw zal voordoen.

In casu, is haar vrees steeds actueel. Er zijn goede redenen om te veronderstellen dat ze opnieuw opgepakt zal worden. Zoals hierboven werd vermeld, is haar vader nog als een bekende verrader beschouwd door het dictatoriale regime. Bij terugkeer, zal verzoekster haar identiteit moeten verstoppen zonder de steun van haar familie, die haar als het lelijke eendje beschouwd.”

Wat betreft haar betrokkenheid bij de zaak van haar vader, stelt verzoekster:

“Verwerende partij betwijfelt de betrokkenheid van verzoekster bij de situatie van haar vader. Het is echter normaal dat ze van de plannen van haar vader niet op de hoogte was (zie gehoor CGVS, p. 16). Cipriano Nguema wilde niet dat zijn kinderen betrokken bij zijn zaken worden en meedeelde dus zijn politieke activiteiten niet.

Zoals uitgelegd door verzoekster, in haar cultuur, "komen en gaan de vaders, en vertellen weinig over zijn activiteiten" (zie verklaring DVZ, p.2).

Sinds de problemen in 2002 en 2003 ontstonden, moest verzoekster met haar moeder blijven. Ze had niet meer regelmatige contacten met hem gezien zijn politieke problemen. (zie gehoor CGVS, p.5).

Hoewel ze van zijn activiteiten niet op de hoogte is, wil dit niet zeggen dat ze geen risico loopt. Zoals hierboven werd vermeld, wil de president alle kennissen van haar vader straffen. Verzoekster werd trouwens al vastgehouden omwille haar link met haar vader.

Het is vaste rechtspraak dat de vervolging van de familieleden een sterke aanwijzing is dat de asielzoeker zal ook vervolgd worden (RVV 50.969, 9 november 2010; RVV 63 265, 17 juni 2011).

Volgens overweging 36 van de erkenningsrichtlijn : « les membres de la famille, du seul fait de leur lien avec le réfugié, risquent en règle générale d'être exposés à des actes de persécution susceptibles de motiver l'octroi du statut de réfugié ». Ook in de Handbook on Procedures , §43, staat dat : « le sort subi par des parents ou des amis ou par d'autres membres du même groupe racial ou social peut attester que la crainte du demandeur d'être lui-même tôt ou tard victime de persécutions est fondée ».

Wat meer bepaald politieke overtuigingen, erkend Uw Raad vaak asielzoekers als vluchtelingen omdat ze als tegenstanders door autoriteiten beschouwd worden omwille van de activiteiten van zijn familieleden, hoewel ze zelfs geen belang in zijn zaken hebben (RVV 28 541, 11 juni 2009; RVV 56.747, 24 februari 2011; RVV 8992; RVV 61832, 19 mei 2011; RVV 63265, 17 juni 2011; 17 oktober 2012; RVV 95.310, 17 januari 2013; RVV,103 32423 mei 2013)."

Vervolgens gaat verzoekster in op haar identiteit. Zij stelt dat uit een vergelijking van het administratief dossier van haar vader met haar eigen dossier treffende overlappingsen blijken tussen hun respectieve verklaringen en documenten. De overeenstemmingen zijn niet zonder betekenis. Er valt niet in te zien hoe verzoekster deze privéfeiten zou weten en deze documenten zou hebben verzameld indien zij niet de dochter van Cipriano was. Het is opmerkelijk dat het CGVS het administratief dossier van Cipriano niet in aanmerking heeft genomen om de verklaringen te toetsen. Verzoekster vervolgt:

"Verzoekster ziet in dat haar verklaringen over haar identiteitsgegevens soms verwarrend zijn. Het heeft echter te maken met het feit dat haar documenten worden veranderd verschillende keren voor veiligheidsredenen. Het heeft ook te maken met het feit dat haar vader, een polygaam die ongeveer 15 kinderen heeft, gaf op verkeerde informatie voor haar documenten. Het is dus normaal dat ze niet echt bekend van de gegevens op haar documenten lijkt, zoals haar geboorteplaats.

Wat betreft haar geboortedatum, wil verzoekster graag haar verklaringen uitleggen. Aangezien haar vader, een polygaam die veel kinderen heeft, niet aanwezig bij haar geboorte was (zie stuk 4 – gezinssamenstelling van C.N.), geeft hij op verschillende verkeerde geboortedata voor haar documenten, de 4de juni 1993 (familieboekje van haar vader), de 6de juni 1993 (stuk 4 - gezinssamenstelling van haar vader), en de 18 juni 1993 (zie stuk 5). Verzoekster herinnerde niet de data die haar vader had opgegeven en heeft dus voor het CGVS en DVZ de 4de en dan de 6de juni 1993 opgegeven. Zoals vermeld tijdens haar gehoor, is haar werkelijke geboortedatum de 5de november 1994.

Verzoekster volhardt dat ze van mening veranderd is. Ze is nu een getuige van Jehova en niet meer een katholiek. Wat betreft de periode waarin haar vriendje in China verbleef, is dit feit niet relevant en heeft niks te maken met haar asielrelaas. Er valt niet te zien waarom ze over dit feit zou gelogen hebben. Daarover moet men de incoherenties aan een gebrek aan aandacht toeschrijven.

Het CGVS beweert dat het briefje geschreven door haar vader op geen enkele manier kan nagegaan worden of het werkelijk door C. werd geschreven. Dat bewering is onjuist. Het CGVS had zo goed het handschrift in het briefje en de schriftelijke verklaringen afgelegd door haar vader bij DVZ kunnen vergelijken. Het is ook opvallend dat de handtekeningen in de gezinssamenstelling voorgelegd door C. (stuk 4) en in de UNCHR document voorgelegd door verzoekster precies dezelfde zijn (stuk 5). Verweerder heeft echter niet de moeite genomen om deze belangrijke documenten te onderzoeken, in strijd met artikel 27 van het K.B."

Verzoekster wijst er voorts op dat haar relaas niet verrassend is gezien de situatie in haar land van herkomst. Equatoriaal Guinea wordt in de gaten gehouden door een regime dat de democratische waarden en vrijheden bedreigt. Het land is een faliekante dictatuur waar eenieder die ervan verdacht wordt op te komen tegen de president wordt vermoord of gevangengenomen. Verzoekster citeert uit algemene informatie en persartikels. Deze bevestigen haar verklaringen.

Bovendien werd de studentenopstand waarbij verzoekster aanwezig was aan de kaak gesteld door Amnesty International. Verzoekster citeert in deze uit algemene informatie. *"Zelfs als Uw Raad aan de identiteit van verzoekster nog zou twijfelen, blijkt duidelijk uit deze publieke bronnen dat verzoekster bij een terugkeer naar Equatoriaal Guinee gevaar loopt voor ernstige schade bestaande uit foltering of*

onmenselijke en vernederende behandeling of bestraffing (art. 48/4 §3, a) en b) van de Vreemdelingenwet; art. 3 EVRM) en ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld door de politie en overheid, werkende in opdracht van de president dictator (art. 48/4 §3, c) van de Vreemdelingenwet).

Het is opvallend dat er geen informatie over dit land in het administratieve dossier te vinden is, ondanks de bijzonder ernstige toestand van de rechten van de mens in Equatoriaal Guinee. De algemene situatie werd duidelijk niet onderzocht door verweerder."

Door geen rekening te houden met alle elementen van de zaak, heeft verweerder volgens verzoekster artikel 27 PR CGVS en artikel 48/4 van de vreemdelingenwet geschonden.

Verzoekster herhaalt nog dat het administratief dossier van C. en de veiligheidssituatie in haar land van herkomst niet werden onderzocht. Derhalve moet de bestreden beslissing worden vernietigd.

2.1.2. Verzoekster voegt ter staving van haar betoog enkele passages uit het gehoorverslag van C. (bijlage 3), de gezinssamenstelling van C. (bijlage 4) en een document van UNHCR omtrent de asielaanvraag van verzoekster in Kameroen (bijlage 5) bij het verzoekschrift (rechtsplegingsdossier, stuk 1).

2.2.1. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden. Verzoekster duidt niet welk beginsel van behoorlijk bestuur zij benevens de motiveringsplicht en de zorgvuldigheidsplicht geschonden acht. Evenmin duidt zij hoe dit zou zijn geschied. Bijgevolg wordt de schending van "*het beginsel van behoorlijk bestuur*" niet dienstig aangevoerd.

2.2.2. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikelen 2 en 3 van de voormelde wet van 29 juli 1991, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekster deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.2.3. De feitelijke beoordeling bij het overwegen of een persoon wordt vervolgd in de zin van het Verdrag van Genève is *mutatis mutandis* gelijk aan deze zoals gedaan door het EHRM bij het onderzoek of een persoon een reëel risico loopt om blootgesteld te worden aan een behandeling in de zin van artikel 3 EVRM. Het is daarom aannemelijk dat artikel 3 EVRM een risico op vervolging omwille van één van de gronden omschreven in artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève omvat (UNHCR, *Manual on Refugee Protection and the European Convention on Human Rights*, Regional Bureau For Europe, Department of International Protection, april 2003, updating augustus 2006, 3.7).

Artikel 3 EVRM stemt tevens inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, b) van de voormelde wet van 15 december 1980 (*cf.* HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

Daarnaast biedt artikel 3 EVRM een vergelijkbare bescherming als deze voorzien in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. Beide bepalingen beogen bescherming te bieden wanneer, in uitzonderlijke omstandigheden, de mate van het veralgemeend geweld van een dergelijke intensiteit is dat eenieder die terugkeert naar een bepaalde regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar, een reëel risico loopt op ernstige schade (*cf.* EHRM, *Sufi en Elmi v. het Verenigd Koninkrijk*, nrs. 8319/07 en 11449/07, 28 juni 2011, § 226).

De toetsing of verzoekster in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus maakt integraal deel uit van onderhavig arrest, zodat een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 EVRM niet aan de orde is.

2.2.4. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoeksters asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan waarom verzoekster al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikel 48/3 en 48/4. Hij dient daarbij in het kader van de devolutieve werking van het beroep niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

2.2.5. Dient vooreerst te worden opgemerkt dat op basis van de stukken zoals opgenomen in het administratief dossier en zoals bij het verzoekschrift gevoegd niet kan worden uitgesloten dat verzoekster de dochter van Cipriano N. is. Aldus kan verzoekster worden bijgetreden waar zij stelt de dochter van voormeld persoon te zijn.

Verzoekster stelt ingevolge haar familieband met Cipriano problemen te vrezen bij een terugkeer naar haar land van herkomst. Zij verwijst daarbij naar de aangehaalde arrestatie en vraagt toepassing te maken van artikel 48/7 van de vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/7 van de vreemdelingenwet vormt het feit dat een asielzoeker in het verleden reeds werd vervolgd, of reeds ernstige schade heeft ondergaan, of reeds rechtstreeks is bedreigd met dergelijke vervolging of met dergelijke schade een duidelijke aanwijzing dat de vrees voor vervolging gegrond is en het risico op ernstige schade reëel is, tenzij er goede redenen zijn om aan te nemen dat die vervolging of ernstige schade zich niet opnieuw zal voordoen.

Dient in dit kader vooreerst te worden vastgesteld dat de feiten in februari 2014 onvoldoende zwaarwichtig zijn om te kunnen spreken van vervolging of ernstige schade. Verzoekster werd in februari 2014 eenmalig gearresteerd. Zij werd reeds na één dag en op eenvoudig verzoek van haar moeder vrijgelaten. Bovendien gaf zij uitdrukkelijk aan dat zij niet werd gefolterd (administratief dossier, gehoorverslag CGVS, p.16). Waar zij aanhaalde dat zij in de gevangenis wel infecties zou hebben opgelopen, dient te worden opgemerkt dat zij dit niet staaft. Bovendien waren deze infecties voor haar blijkens de terecht aangehaalde verklaringen in de bestreden beslissing geen reden om een dokter te raadplegen, verklaarde zij gezond te zijn en geen medicatie te nemen en stelt zij ook in het onderhavige verzoekschrift uitdrukkelijk nooit te hebben verklaard dat de infecties erg waren.

Zo verzoeksters eenmalige arrestatie in februari 2014 als vervolging of ernstige schade zou kunnen worden aanzien, *quod non*, dan nog dient te worden opgemerkt dat er *in casu* goede redenen voorhanden zijn om aan te nemen dat die vervolging of ernstige schade zich niet opnieuw zal voordoen.

Uit niets blijkt immers dat verzoekster sedert haar eenmalige arrestatie in februari 2014 nog in de negatieve aandacht zou hebben gestaan van of werd gevisieerd door de autoriteiten in haar land van herkomst. Zij verbleef namelijk nog gedurende anderhalf jaar in Equatoriaal Guinee en ondervond in deze periode geen problemen meer met de autoriteiten (*ibid.*). Waar verzoekster dit tracht te verklaren doordat zij zich zou hebben verstopt en haar identiteit zou hebben verzwegen, dient te worden opgemerkt dat dit gelet op de stukken van het administratief dossier bezwaarlijk ernstig kan worden genomen. Verzoekster bleef immers gewoon op hetzelfde adres wonen (administratief dossier, verklaring DVZ, nr.10). Bovendien bleef zij ook na haar arrestatie weldegelijk nog maandenlang studeren aan de universiteit (administratief dossier, map 'documenten'). Daarenboven ging zij haar vader na haar arrestatie nog bezoeken in de gevangenis (administratief dossier, gehoorverslag CGVS, p.9). Verder bekwam zij in 2015 nog probleemloos identiteitsdocumenten van de autoriteiten van haar land en stelde zij daarbij in persoon te zijn gaan tekenen (*ibid.*, p.11-12). Aldus stond verzoekster bij haar vertrek uit haar land van herkomst duidelijk niet in de negatieve aandacht van de autoriteiten van haar land. Dat dit bij een terugkeer naar haar land van herkomst plots wel zo zou zijn, is dan ook hoegenaamd niet aannemelijk.

Dit geldt nog des te meer gelet op verzoeksters verregaande gebrek aan interesse voor en betrokkenheid bij de zaak van haar vader. In deze wordt in de bestreden beslissing terecht gesteld:

“Er dient trouwens te worden opgemerkt dat uw interesse in de zaak van uw vader wel erg beperkt is. Zo verklaarde u voor de DVZ niet te weten wat uw vader in Equatoriaal Guinee had misdaan en waarom men u zou haten door uw familienaam (zie vragenlijst CGVS, ingevuld door de DVZ dd. 17/12/2015, p.3). Voor het CGVS verklaarde u nochtans dat u in Equatoriaal Guinee wel naar de zitting van de rechtbank bent geweest wanneer die de zaak van uw vader behandelde (zie gehoor CGVS, p. 9). U kon zich echter niet herinneren hoeveel rechters de zitting voorzaten, weet niet wie uw vaders advocaat was en of hij die zelf had kunnen kiezen en wanneer u gevraagd werd iets over deze zitting te vertellen komt u niet verder dan enkele algemeenheden en is uw beschrijving allesbehalve doorleefd.

Merkwaardig is wel dat u de beschuldigingen aan het adres van uw vader aanhaalt, terwijl u voor de DVZ nochtans verklaarde deze niet te kennen. Vervolgens verklaarde u voor het CGVS initieel dat uw vader tot 5 jaar detentie werd veroordeeld (zie gehoor CGVS, p. 8). U geconfronteerd met de informatie waaruit blijkt dat uw vader veroordeeld werd tot een gevangenisstraf van 27 jaar, verklaart u plots dat u bedoelde/zei dat het 25 jaar was en geen 5. Dat verklaart dan echter nog steeds niet waarom u niet 27 jaar aangaf als straf. Het is niet aannemelijk dat u niet zou weten wat de precieze strafmaat is die uw vader kreeg.

Uw betrokkenheid bij de situatie van uw vader kan bijgevolg ernstig worden betwijfeld."

Dat het in haar cultuur niet de gewoonte is dat vaders hun kinderen op de hoogte houden van hun activiteiten en dat verzoekster sedert de feiten minder contact had met haar vader, kan voor de voormelde vaststellingen geenszins verschoning vormen. Hoe dit haar tegenstrijdige verklaringen inzake de beschuldigingen ten aanzien van haar vader en haar onvermogen om op doorleefde wijze te verhalen over diens terechtzitting zou kunnen verklaren, kan namelijk niet worden ingezien. Verder blijkt uit de informatie zoals opgenomen in het administratief dossier (map 'landeninformatie') en zoals aangehaald in het verzoekschrift (rechtsplegingsdossier, stuk 1, p.5) dat verzoekster ook via het internet de nodige informatie over haar vader en diens zaak had kunnen bekomen. Dat zij naliet zich dienaangaande terdege te informeren, doet afbreuk aan de ernst en de geloofwaardigheid van haar voorgehouden vrees voor vervolging. Indien zij werkelijk vervolging vreesde ingevolge de familieband met haar vader, kon redelijkerwijze worden verwacht dat zij de nodige interesse zou hebben getoond omtrent het voorgaande. Minstens kon worden verwacht dat zij zich hierover zou hebben geïnformeerd om zichzelf in staat te stellen om haar asielaanvraag te onderbouwen aan de hand van de nodige achtergrondinformatie betreffende haar vader en diens zaak.

Verzoekster stelt voorts psychologisch te zijn mishandeld door haar moeder, stiefvader en burens. Aan deze mishandelingen kan echter geen geloof worden gehecht. Vooreerst wordt de geloofwaardigheid van deze feiten ondergraven door verzoeksters voormelde gebrek aan interesse omtrent (de problemen van) haar vader. Indien zij werkelijk omwille van diens problemen werd mishandeld, kon namelijk worden verwacht dat zij zich hierover zou hebben geïnformeerd. Verder is het niet plausibel dat voornoemde personen verzoekster zouden viseren omwille van hetgeen haar vader jaren geleden en wanneer zij zelf nog erg jong was deed en waaraan zij zelf klaarblijkelijk geen schuld had. Bovendien werd aan verzoekster gevraagd om de mishandelingen te concretiseren doch bleek zij niet in staat hierover uitleg te verschaffen. Zij verviel namelijk in de algemene verklaring dat haar moeder en haar stiefvader bang waren en haar de schuld gaven, dat haar neven en haar nichten haar 'verkeerd' bekeken en dat zij meer een hinderpaal was dan wat anders (administratief dossier, gehoorverslag CGVS, p.16). Daarenboven is het niet aannemelijk dat verzoekster, indien zij aldaar werkelijk slachtoffer werd van psychologische mishandelingen, nog anderhalf jaar op hetzelfde adres bleef wonen.

Verzoekster haalt daarnaast aan dat zij door haar band met haar vader geen toekomst zou hebben in Equatoriaal Guinea. Zij stelt er niet te kunnen studeren en er geen werk te kunnen vinden. Dienaangaande wordt in de bestreden beslissing echter met recht gemotiveerd:

"Er dient echter te worden opgemerkt dat u er nochtans wel in slaagde uw middelbare school te beëindigen, en u zelfs in te schrijven aan de universiteit (zie gehoor CGVS, p. 13, 11). Dat u uw studies aan de universiteit niet verder zette, wijt u aan uw angst om opnieuw te worden opgepakt (zie gehoor CGVS, p. 11). U besloot zelf uw studies te beëindigen, hoewel nergens in uw relaas sprake is van een bedreiging ten aanzien van u persoonlijk. Ook wat betreft uw vrees geen werk te zullen vinden, kan worden vastgesteld dat u reeds werkte als apothekassistente voor de firma Pharmatural, die u heeft aangeworven op basis van uw punten (zie gehoor CGVS, p. 13). U verklaarde ook dat uw moeder voor een staatsbedrijf werkte waar ze is binnengeraakt omdat ze een goede studente was. U haalde verder aan dat, omwille van uw problemen, vrienden bang zijn om bij u te zijn en dat u dus geen vriendje kon hebben omdat die bang was dat hij in de gevangenis zou belanden (zie gehoor CGVS, p. 14). U dan ook concreet gevraagd eens over dat vriendje te vertellen, bleek dat uw beweringen louter hypothetisch waren. Uw verklaringen dat u in Equatoriaal Guinea geen toekomst zou hebben omwille van uw link met uw vader, lijkt bijgevolg sterk overdreven, in een land waar het sowieso niet evident is om naar het (hoger) onderwijs te gaan en waar een job als apothekassistente voor velen onbereikbaar is."

Verzoekster slaagt er niet in deze motieven te ontcrachten. Uit haar verklaringen blijkt dat zij, in tegenstelling met wat zij laat uitschijnen, weldegelijk zelf ervoor koos om haar studies stop te zetten. Zij deed dit blijkens het voorgaande maanden nadat zij werd gearresteerd en vrijgelaten en ondanks dat niets erop wees dat zij in de negatieve aandacht stond van de autoriteiten van haar land. Verder gaf zij blijkens het verzoekschrift aan dat zij dit mede deed omdat er politieke problemen rezen aan de universiteit.

Voorts bleek verzoekster door haar goede punten in het verleden reeds in staat om werk te vinden in de privésector. Bijgevolg kan worden verwacht dat zij hiertoe bij een terugkeer naar haar land van herkomst eveneens bij machte is. Dat zij daarbij haar identiteit verborgen zou dienen te houden, betreft in dit kader een blote bewering die, mede gelet op de reeds hoger gedane vaststelling dat verzoekster voor haar vertrek geen moeite deed om zich te verstoppen, deelnam aan het openbare leven en identiteitsdocumenten op haar naam bekam, niet kan worden aangenomen.

Verzoekster wijst tevens op haar aanwezigheid op de universiteit bij de studentenprotesten die door militairen hardhandig werden uiteengeslagen. Verzoekster stelde dienaangaande echter duidelijk dat zij zich op dat ogenblik niet binnen de universiteit bevond, dat zij is vertrokken toen zij zag wat er ging gebeuren en dat zij niet werd geslagen (administratief dossier, gehoorverslag CGVS, p.15). Verzoekster werd aldus niet persoonlijk geïdendeerd. Bovendien ondervond zij van dit incident later geen gevolgen.

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat niet kan worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin koestert.

Het briefje van verzoeksters vader bevat blijkens de inhoud van het gehoorverslag van het CGVS (p.6) geen gegevens die aan voormelde vaststellingen afbreuk kunnen doen. Ten aanzien van de overige documenten in het administratief dossier (map 'documenten') wordt in de bestreden beslissing voorts terecht opgemerkt dat deze verzoeksters verklaringen over haar beweerdde problemen in Equatoriaal Guinea niet staven.

Gelet op het voorgaande, is verzoeksters verwijzing naar algemene informatie en persartikels inzake haar vader en de situatie in Equatoriaal Guinea niet dienstig. Deze informatie is van louter algemene aard en heeft geen betrekking op verzoeksters persoon. Zulke informatie kan niet volstaan om aan te tonen dat verzoekster bij een terugkeer naar haar land van herkomst daadwerkelijk zou dreigen te worden geïdendeerd of vervolgd. Verzoekster dient dit *in concreto* aannemelijk te maken en blijft hier in gebreke.

Dat verzoekster in het verleden als vluchteling werd erkend in Kameroen, doet aan het voorgaande evenmin afbreuk. In de bestreden beslissing wordt met reden aangestipt dat verzoeksters status aldaar heeft opgehouden te bestaan gezien zij na de erkenning als vluchteling vrijwillig terugkeerde naar haar land van herkomst. Uit het voorgaande blijkt bovendien dat verzoekster dit land niet opnieuw heeft verlaten uit hoofde van een gegronde vrees voor vervolging.

Dat verzoeksters vader werd erkend als vluchteling, doet aan het voorgaande ook geen afbreuk. Iedere asielaanvraag dient immers individueel te worden beoordeeld, op basis van zijn eigen merites en in een bepaald tijdskader. De voormelde vaststellingen volstaan daarbij om te besluiten dat in hoofde van verzoekster geen gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.2.6. In zoverre verzoekster zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op haar asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoekster toont niet aan dat zij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

Waar verzoekster daarnaast verwijst naar de veiligheidssituatie in haar land van herkomst, dient te worden vastgesteld dat uit de door verzoekster aangevoerde informatie geenszins blijkt en dat verzoekster bijgevolg op generlei wijze aantoonde dat de situatie in haar land en regio van herkomst zou beantwoorden aan de criteria zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Verzoekster toont gelet op het voormelde niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land en regio van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

2.2.7. Evenmin schendt de bestreden beslissing, gelet op hetgeen voorafgaat, artikel 27 van het KB van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Verzoekster maakt immers niet aannemelijk dat de commissaris-generaal geen rekening zou hebben gehouden met enig feit of element dat de motieven van de bestreden beslissing in een ander daglicht zou kunnen stellen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf oktober tweeduizend zestien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS